

SZARVAS ÉS VIDEKE

TARSADALMI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:

Beliczey-utca 11 szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház,) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.

Hirdetéseket jutányos áron elfogad.

Kiadó s lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF

Vadállatok.

Szarvas, aug. 17.

Az elmúlt hetekben sexualis bűnök hire érkezett mindenfelől. Ne csodálkozzék senki, ha féktelen, kemény kifejezések tolokodnak a tollam hegyére, midőn ezen vérlázító esetekről írok.

Budapesten, az ország fővárosában, ahol legjobban elrejtőzhetik a bűn, ahol fényes, gazdag utcák mögött tömérdek szenny és piszok és végtelen nyomorúság rejtőzködik: Flas Károly, a szegény, kérges tenyerű munkásember lehorgasztott fővel megy el a kerületi kapitányságra és szinte zokogva jelenti, hogy nyolcz éves kis leányát az urak eicsalták valahová és becstelenné tették. S borzadva látja az ember, hogy az ártatlan kis Flas Teréz már nyolcz éves korában megtette a rettenetes utat a Rókus azon osztályáig, ahonnan *szegyenkezye jönnek ki meg azok is, akik már semmit sem szegyennek!* S az utcáseprő Flas Károly után többen is jönnek, egymás után, szegény emberek és sorban ugyanazt mondják el, hogy ártatlanlelkű, fejletlen gyermekeiket eicsalták és szerencsétlenné tették.

Megdöbbenő a dologban különösen az, hogy csupa szegény ember gyermekével történik az ilyen galádság. A szegény ember küzdök, nyomorog, koplal; a szegény mindenütt alul van, páriája, megvetettje a társadalomnak és ha már véres verejteke árán valahogyan fenn bírja tartani családját, megrugdossák, megpofoz-

zák és becstelenné teszik a gyereket, a ki a szegényes, büzös lakásból kimegy az utcára levegőt szivni vagy játszani. A szegény ember gyereke bitangok prédája, Rókus-töltelek; nem vigyáz rá senki, az Isten se, a törvény se. A gazdag guvernántot hozat a gyereke mellé, a gazdag ember gyereke fényes, szép utcákon jár, ahol nem leskelődik utána világos nappal a vadállatok emberbőrbe bujt csapata.

A szegény ember tehát már az utcára sem küldheti ki gyermekét. De az iskolába sem küldheti már nyugodtan. Ott van Mocsáry Ignácznak, a körmendi tanárnak ügye, aki az elmúlt év alatt tizennégy fejletlen, zsong leányt hálózott be és tett szerencsétlenné. Ez az oszoba és tartahatatlanság okozta ezt, hogy a leányiskolákba férfi-tanárokat helyeznek.

Érdemes kissé gondolkozni ezeken a vérlázító eseteken. Krafft Ebbing, a nagy humanista gyönyörű theoriát állított fel: hogy *minden bűnös beteg, akit nem büntetni, hanem gyógyítani kell.* Veszületett abnormitás, melyet nevelése, a társadalmi viszonyok és egyebek még növelnek, hajtja bűnre az embert. Sok kórházat tehát és minél kevesebb börtönt, akasztófát pedig épen semmit. Ezt mondja Krafft Ebbing. Az élet azonban mindezt ideig nem igazolta a tudós orvost. Az a német ember, aki gyermekét megsülve megette, teljesen józan és épeszü embernek bizonyult és erős meggyőződés, hogy ez a Mocsáry

nevű ember issem betegeszü, hanem elvetemült, alattá aljasult gazember.

Tulságba visszük manapság a humanismust. Annyira vagyunk már, hogy például nálunk egy katonának napi élelmezése 24, egy fegyenczé 36 fillérbe kerül az államnak. Tehát a rablógyilkos jobb ételt kap, mint az a becsületes ember, akit besoroztak katonának. Oda jutottunk, hogy a raboknak jobb, tisztább lakásuk van, mint a derék, dolgos munkásnak, aki például a fővárosban döglötes pinczelakásban szorong nyomorgó családjával. Ott tartunk a humanismussal, hogy a gyilkost, aki egy egész családot kiszámított kegyetlenséggel lemészárolt, megítélni nem szabad, ellenben katonafiainkat otromba az káplárok halálra korbácsolhatják. A halálbüntetést ma-holnap mindenütt eltörlik s oda jutunk valamikor nemsokára, hogy szobrot emelünk a bűnösöknek... Hiszen olyan szép jelszó az a humanismus!

Az ilyen vadállatokkal szemben pedig, amilyenek ezek, a szegény, ártatlan gyermekek megrontói, félre Krafft Ebbinggel és félre azzal a tulságba vitt humanissal. Elő kell venni a szeges végű korbácsot és a kerékbelörést, köttetni kell sorra az ilyen lelketlen gazembereket, ha még olyan nagy urak is, majd jobban meggondolná mindenik hogy mászkáljon-e a szegény ember fehérlelkű gyereke után)

Salgó Zoltán.

SZARVAS ÉS VIDEKE TÁRSZAJA.

Dani hadnagy.

Az égen, az égen csillag fénye játszik.
Világot vet Dani hadnagy, kurucz hadnagy
Boldog sátorai,
Boldog sátorai.

A csillag sugára titkon be is pillant,
Akkor monuja Dani hadnagy, kurucz hadnagy
Ép' a holtomiglant,
Ép' a holtomiglant.

„Piroskám, Piroskám, megérttettem szódat:
Nem olvad el szívem többé lágý dallamán
A tárogatónak,
A tárogatónak.

„Nem ragadja szívem, tüzes szilajságra
Ütközetbe csalogató tárogató
Szilaj sikongása,
Szilaj sikongása.

„Örökre, örökre itt maradok véled.
Elveszi a kardot tőlem, ide kötöz
Babonás szépséged,
Babonás szépséged!”

Szerelmes szavának csókba full a vége.
Hajnalodik. Nagy esőndesen kapaszkodik
A nap föl az egre,
A nap föl az egre.

Tárogató zugja: „Talpra kurucz tábor!
Szabadságunk árva, védjük!” Fájdalom szól
Siro dallamából,
Siro dallamából.

Csapatba verődik a kurucz had nyomban.
Csőr kapitány összerenzen: Aruló lett?
Nem, nem! De hát hol van?
Dani hadnagy hol van?

Üzenetet küldet sebes apródjától:
„Lóra kurucz! Dani hadnagy ütközetbe!
Vár a kurucz tábor,
Vár a kurucz tábor!”

Dani hadnagy sápad. És utolsó csókja —
En Istenem, jaj Istenem, mintha, mintha
Csak keserü volna,
Csak keserü volna.

„Piroskám, Piroskám!” Szava könybe hajlott,
S Dani hadnagy oldalára Piroskája
Köti fel a kardot,
Labanverő kardot,

Búcsút is, búcsút is alig sutlog ajka . . .
Szilajan szól Dani hadnagy, kurucz hadnagy:
„Rajta kurucz, rajta!
Rajta kurucz, rajta!”

Gyökössy Endre.

Ének az első csókról.

— A „Szarvas és Videke” eredeti társzaja. —
Irta: Szarka Lajos.*

Régen . . .
Tavas volt. A hold lágyan ringott a felhők kebelén,
Az akácfa fákat mámorosan ontották illatukat. S hogy a tavaszéji illat a földre nehezedett, megszállta a lelket is és én kitértam karomat s beleöleltem az én édes asszonyomat.

Most . . .
Tavas van. A hold lágyan ring a felhők ölén.
Az akácfa fákat mámorosan ontják illatukat. De hogy kitértom karomat, nincsen asszony, aki belehajolna. Csak halványodo emlékek, amik körüllegnek. És amint e fakó emlékek körülzsongnak, valami régi ének kél a lelkemben, — első csókról, első szerelemtől.
Ha én még azt el tudnám mondani! . . .

Fehér fürtös virágai vannak egy fának. Nem délszaki különös növény, a virágnagykereskedők fényes
*) A debreceni jogakadémia egyik ügyes pennaforogató diákja.

Inczédi László.

Mint villám, mely a bérczi fenyőt haragos felhők-ből lesújtja, zúgó recsegésével fájdalmasan betöltve a tájat, úgy ragadta el a halál angyala közülünk Inczédi Lászlót, ki egyedül állott a küzdőtéren, az egész ország művelt közönsége részvéte mellett.

Nagy volt ő mint költő, nagy volt, mint író.

A poétai pálya babért nyujt ugyan, de kenyeret csak nagyon szárazat. Érezte ő ezt, fájdalmasan érezte, hogy el kell hagynia szelid lantját s bár elismerte tehetségét az egész ország, neki el kellett hagynia költészetének szép ábrándiságát, hogy a rideg való tollfor-gató bajnoka legyen.

Inczédi László politikus lett. E téren nem állott ő egy párt szolgálatába sem, mivel egyénisége nem tűrte a békét, ha még selyemből volt is az fonva. Ő a szellem szabadságának rajongó gyermeke volt, kinek elvei voltak, de ez elvekből nem engedett egy mak-szemnyit is soha. Nem tudták őt elesébitani a politi-kai pártoknak hűs fizekai, ő megmaradt hűségesen kiütözött céljához vezető útján, megmaradt egyedül. Sokan harcoltak azért a célért, amelyért Inczédi: a független Magyarorszáért, hanem oly bátran, mint ő, senkisé. Nem retent vissza ő a rabság sorvasztó levegőjétől sem, midőn elveit hirdette; ő, ki önbizal-mában magát erősnek tudta. maga kérte az Istentől:

— S ha büntetsz, hát büntess csak engem. Bűnöm zsoldját magam viseljem.

Bátran horotta ő ezt a keresztet, mit a sors poli-tikai, családi életében mért reá. Üldözték, de tönkre nem teheték, minden veresége után, mint a poraiból feléledt phönix, frissen szállott újra sorompóba.

Koporsója felett egész jelme hű tükrét adta Szathmáry Mór országgyűlési képviselő s hírlapíró, ki ezeket mondta: „Senki sem volt köztünk oly önzetlen mint te voltál, senki sincs köztünk, aki becsületesebben tudna dolgozni, mint ahogy te dolgoztál.”

Tényleg önzetlen volt a szó legszorosabb érte-lében, hisz minden kincsét, gazdag lelkének minden tehetőségét a köznek, a hazának áldozta, magának nem tartva meg semmit. Ő dolgozott, dolgozott úgy, mint a nemzet napszámosához illik s midőn — szavai szerint — „a lobogó lángnak csak hamva maradt”, midőn a hajdan délczag férfi keze már nem tudta fogni a tos-lat, mint régen a vak költő: Milton, úgy diktálta ő lk tollba utolsó politikai cikkeit, hazafui érzelmeinek hattyudalát.

És most, mikor az egész ország megdöbbenve áll a nagy halott sírjánál, hogyne hullannók mi is a fájdalom keserű könnyeit, mikor ő a mi fiunk volt; ebből a városból ment el a gyermek-ifju, lelkében gyönyörű, magasztos eszmékkel, bízva a szép jövőben, — s ide tért meg öreg szülőjéhez a férfi, megtörtén, családótan. A nagy vi ág mellözheti, megvetheti, üldözheti a közönségesnél nagyobb embert, de a szülői ház ajtaja mindig nyitva előtte s szereteti tárt karokkal fogadják.

Gyakran láttuk Inczédy Lászlót városunkban esá-ládjával együtt, kit az imádásig szeretett. Büszkén vallotta ő városunkat szülővárosának. Remek tollából a „Szarvas és Vidéke” is közölt néhány vezércikket s most, midőn a főgymnasium fenállásának századik évfordulóját akarja megünnepelni, Benka Gyula igaz-gató felkérésére ő is megígerte, hogy az ünnepélyre alkalmi költeményt ír s azt személyesen szavalja le Hiu remény volt, az égben másként volt megírva s az

kirakatai, a magasrangúak csillogó szalonjai számára növelve. — ott találód a mezőn, az árokparton, amint csendes esteken a pásztorgyerek föl-föllobbanó pásztor-tűz mellett danát tanul dallamos fűrtitől; ott találód a városok utcaszélein, hosszú rendbe sorakozva, csi-nosan fésülve, szépen rendbe szedve, amint városi lako-sokhoz illik, ott látod a homokban és fekete földben, ott érzed mindenütt, amint az esti szellő szárnyán hoz-zád repül illata.

Akácnak hívják a botanikusok. Másnak talán nem valami költői név, de nekem szépségesen szép, mert az az áldott juniusi este bátorító szava nélkül nem lett volna áldott, — mert nélküle sohasem jöttem volna rá a — csókra.

Az eljárás ez volt és így történt meg.

Hárman valók együtt az apró női csecsebecsék-kei díszített kis szobában: az asszony, én, meg mándi, a kanári madár. Ő volt a garde de dame, — a kicsi mándi. Szeretett és bizott bennünk, vagy talán ezukor-ral volt megvesztegetve, mert, alig egyszer szállott le hozzánk, nem, hogy kihallgassa beszélgetésünket, csak megszagolni, valjon az urnője keblén levő rózsá illato-sabb-e, vagy az én akácvirágom. Pedig ha hallotta volna!

A csókról beszéltem lázasan, szerelmesen, holott pedig semmit is nem tudtam róla s magyaráztam a csók multját, jelenét nagy tudakosan, holott csak azért, hogy ajkairól tanulhassak csóktudományt.

Úgy égetem a vágytól, odailleszteni ajkára egy csókot. Az elsőt. A legelső. Mert minden beszédem csak azért volt, hogy megértse: igen, meg fogom tenni és minden szóm azt kérdezte: ugy-e szabad, nem ha-ragszik meg érte?

ünnepélyen hiába várjuk Inczédi szép, férfias alakját megjelenni, ő már akkor — halott.

* * *

Rövid életrajza a következő: Inczédi László Szarvas-on született 1855. december 20-án; atyja Lukes Flóris, a kedvelt tudós főgymnasiumi tanár volt, kinek gondos felügyelete alatt végezte el a középiskoláka-szülővárosában. Jogi és bölcsészeti tanulmányait Nagy-tváradon, Kecskeméten és Budapesten végezte, hol az ifju költő verseit a „Vasárnapi Ujság” s a „Fővárosi Lapok” szívesen vette. Később az újságírói pályára lépett s az „Egyetértés”, majd „Budapest” munkatársa lett. Ez időben kellett neki szabadszellemit politika vezércikkei miatt fogságot is szenvednie. Később több lapnak is munkatársává szegődött s mindenütt tárt karokkal fogadták a kitűnő publicistát.

Miut költő, különösen a lírai és hazafias költe-mények irásában volt kitűnő; — költői munkásságát ismerte el a *Petőfi-Társaság* akkor, midőn 1892-ben rendes tagjává választotta. Betegsége, mely régi-bb keletű, az utolsó félévben nagyon is megviselte, a külön-ben erős férfit s az az influenza, melybe legutóbb esett, megásta sírját, Ott fekszik most ő, a kerepesi-úti virágos temetőben, hol a főváros az írók kérelmére díszsírhelyet adott neki.

Nyugodjon csendben, távol szülőföldjétől; bár teste meghalt, szelleme élni fog közöttünk.

Hírek.

— **Kossuth-ünnepély Szarvason.** Augusz-tus 14-én d. u. 4 órákor gyűlést tartott a város a Kos-suth ünnepély dolgában. Az előljáráson kívül jelen voltak, mint a regále-bizottság tagjai: Haviár Dani, Bankó György, Melis Mátás, dr. Haviár Gyula, Grimm Mór, dr. Reismann Adolf, Csonka Pál, Úhljar Pál, s mint választottak: Mikolay Mihály, dr. Szemző Gyula, Tepliczky János, Liska János, Benka Gyula, Zvarinyi János, dr. Glazner Adolf, Valkovszky Mihály, Kom-lóvszky György és Gyuris Mihály. A Kossuth ünnepély rendezésére szűkebb körű bizottságot küldöttek ki, mely bizottság tagjai: Grimm Mór, dr. Haviár Gyula Liska János, dr. Glánsner Adolf, dr. Szemző Gyula és Dancs Szilárd. E bizottság elnöke Grimm Mór, jegy-zője Danos Szilárd. A Kossuth ünnepségről a követke-zőket határozták: 1. Felkéri a lakosságot, hogy szept-tember 18-án este 7—8 óra között ablakaikat kivilá-gítsák, s házaikat nemzeti lobogókkal feldíszítsék. 2. Az összes egyházközségeket felkéri, hogy 18-án este az összes harangokat meghuzzassák. 3. 18-án este a színházban diszeloadás. 4. 19-én reggel 1/27-től 1/28-ig az összes fuvó bandák bejárják a várost. 5. 19-én reg-gel minden felekezet templomában istenitisztület. A nagy templomban reggel 8 órákor. 6. 19-en d. e. 9 órákor diszközgyűlés az Árpád dísztermében. 7. Az összes iskolákban szünet, tesületileg részt vesznek az ünnepségben. 8. A kereskedelmi területet megkeresik, hogy 19-én az üzleteket bezárják. 9. 19-en d. u. 4 óra-kor a Kossuth-terem megállapítják a Kossuth szobor helyét. Népgyűlés. Szavalkók. Dalárda. 10. Nepünnepély az Erzsébet ligetben. 11. Közvacsora. 12. Kossuth-lák

És ő értett engem. A szavakat ha nem is, az izzó érzést, a forrongó vágyat. És én éreztem, hogy az az asszony, daczára férjének és házasságának, az első csókot, az igazit, a lányát, szerelmetest, a vad láng-gal égőt, melyben ott száll a szív édes álma, ott lük-tet a vér földi vágya, még nem érezte soha ajakán és ő sem csókolta férfijakra. Hozzám simult asszonyos szelidséggel, de amely szelidségben is több bűverő volt, mint a lányok apró káczérságaiban. okos szemével reám nézet, a la greque haját arcomba fujta a nyitott ablakon beáramló szellő, és mig beszéltem lázasan, kuszáltan, akácvirágom kicserélte a keblén levő rózsá-val s egy csókot illesztett akácvirágomra.

Boldog virág, akácvirág! . . .

És abban a pillanatban — úgy tetszik — akác-illat tölté be a szobát, telve szerelmes fantómmokkal, csábos erővel. titkos bátorítással. Hajunk, ruhánk és minden mindenünk akácillatot lehel; akácvirág nyitott rajtunk, a butorokon; akácillattá lettünk magunk is Nem ne mondjátok, hogy az akácvirág a föld legjőza nabb virága — a legmármorosabb, a legszerelmetesebb virág ő!

Karomba hajolt. Szőke arcán az alkony érdekes halaványságot árasztott el, pici szája, mint bimbó megnyitott, s mi bennem égett, két szemében vágyal-laték lobogni. Körülöttünk minden javallta a csókot: az összehajló levelek, a szellőben enyelgő virágok, a föld pereméhez simuló ég, az ölelkező felhők, de leg-főképen ajkaink. Éreztem, hogy e lehetetlen e pillana-ban édes megtörténté lehet, holott soha többé. Érez-tem, hogy utaink egy pillanatra találkoznak, holott elválnak, mielőtt találkoztak volna. Éreztem, hogy egy

ültetése. A szűkebb körű bizottság egy szélesebb körű rendező bizottságot szervez, hogy annál sikeresebben megtehesse mindent az ünnepség nagyszerűsége ér-dekében. Tehát Szarvas városa megtette a kötelességét s most már majd a lakosságon lesz a sor, hogy hatal-mas megjelenésével emelje az ünnepség fényét!

— **A szentandrászi diákok mulatsága.** A Szentandrászon vakációzó diákság sikerült felolvasó estélylyel összekapcsolt táncmulatságot rendezett. Jól szavalt Nyiri Kálmán, Gondá Béla és Hajas Pál s ügyesen adott elő egy részletet „Bánk-Bán”-ból Ben-csik József és Bakos Gyula. (Petur és Bánk jelenete). Úgyes felolvasást tartott Bencsik József: Magyarország állapotáról a mohácsi vész idejében. Ezután táncoltak reggelig. Virágos jó kegy hullámozott a levegőben s ragyogott a szép leányok szemében. A négyest husz pár táncolta. A mulatságon felülfizettek a következők: Lederer Rudolf 20 kor. Hutiray Gyula 10 kor. Pintér György 5 K. dr. Simkovits 4 K. Dr. Dunay Alajos 3 K. Jandó Pál 2 K. Nyiri Bálint 2 K. Bobvos Soma 2 K. Tolnay Antal 1 K. Urbanek Nándor 1 K. Szichta Tivadar 1 K. 80 fill. Hajas István, Seimeczki, Hutiray László, Világos Bagi Vincze, Schneer András. Harmati Pál 80—80 fill. Nyiri Alajos 60 fill. Vas Nándor, Szabó Imre 40—40 fill. Tolnai Ferencz, Egri András 10 fill.

— **Szarvasi tüzoltók Egerben.** Az egri tüzoltó versenyre városunk de:ék tüzoltói közül is el-indultak szerdán éjjel tizenketten Gyurik Pál pa-rancsnok vezetése alatt. u. m. Bec ak Lajos, Deak Ferencz, Deutsor István, Frank János, Gercsák György, Grósz Lambert, Neuhauser János, Podani Mihály, Szachs János, Szvák Mihály, Tóth Lajos és Weber Frigyes. Ők akarják kivívni az „egri” nevet. Szerencsét és erőt kívánunk hozzá!

— **Esküvő.** Illyés Alajos szarvasi kir. albiró f. hó 12-én vezette oltárhoz Öcsödön Molnár Juliskát, öz-v Molnár Mihályné bájos leányát.

A Szarvason időző tanuló ifjúság által 1902 aug. 2-án a Kossuth szobor alap gyarapítására rendezet nyári táncmulatság bevétele 457 K. 70 f. volt, a kiadást 171 K. 40 fillért levonva, az alaptölké-hiz 286 K. 30 fillért csatoltatott. — A bevételhez felül-fizetéssel járultak: Haviár Daniél és Lederer Rudolf 50—50 K. Dr. Haviár Gyula 25 K. Dr. Glasner Adolf 20 K. Grimm Mór és Dr. Lengyel Sándor 10—10 K. Kvacsa Jánosné 6 K. Ponyiczky Máté 5 K. Glockner Marczel 5 K. Schreiber Lipót 4.80 K. Benka Gyula 4 K. Dr. Fuchs Béla 3.80 K. Balla Sándor, Bodnár Endre, Danos Szilárd, Frank Victor, Garai Testvérek, Harmati János, Klein Adolf, id Pohl Károly, Valkovszky János 2—2 K. Forster Károly és Dr. Jeszenszky L-lek 1.80 K. Gyökössy Endre 1.20 K. Harmati Pál, Holéczy Gusztáv, Kondacs István, Molnár János, Perczel János, Popják, György Samuel Adolf, Sebők Lipót, Szichta Tivadar, ifj. Zvarinyi János 1—1 K. Dr. Balogh Sándor, Barna Izidor, Friedl Lajos, Horváth Gyula, Dr. Goldberger Ödön, Grün Jenő,

pillanatra értem ég s bolondos fejecskeje ezer szeszélyét, hóbortos szive ezer vágyát alárendeli az én akaratom-nak, holott holnap az élet hidege már talán fölemesztí szive melegét.

És bár az akáczillat egyre áradt s körülöttünk minden javallotta a csókot és bár bátorság és forrása buzgott is keblemen s buzditott tette, mindeme nagy biztatás és bátorság mellett is nem mertem a gyermek-kor csillogó ködű homályából kilépni az életbe, az ál-mok világából a valóságba. . . Odalopni az első csókot ajkaira. Csak néztünk egymás szemébe, arcába, a vég-telenbe, fejtegettük egymás szívének hierogliphjeit ol-vastunk egymás szívéből vágyat, szerelmet.

Hirtelen pir önté el arcát. Talán a tetteinket vizsgáló agy kezdett fejecskejében ébredni s annak hajnali pirja jelent meg arcán? . . .

Főállt melőlem.

— Ügyetlen! . . .

A zongorához ment. Vagyis hogy nem ménés volt az, hanem szállás, lebegés, suhanás, vagy mit tudom én, mi. Talán egyik sem, talán mindenik össze-veve. Egy bűvös mozdulat, mely képes az embert ma-gában is szerelmezzé, bolonddá lenni. Mely csak a szerelmes szép asszonyok sajátja, melyet a lányok utána nem csinálhatnak, hacsak nem asszonyokká, szerelmes szép asszonyokká lettek. Valami olyas, mint mikor a madár kiszabadítja magát az őt fogva tartó kalitkából és suhanva repül ki a.n.k ajtaján, de amely suhanásban több a visszatérés vágya, mint a szabá-dulás öröme.

Igen megszerelmesem magam, ami pedig, tekintve azt, hogy még csak tizennyolcz éves voltam és először

